

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
06037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

President del Consell

d'Administració:

Rafael Mansanet.

Conseller Delegat:

Euseu Climent.

Director:

Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:

Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,

Vicent Martí.

Documentació:

Enric Bellveser.

Correcció lingüística:

Vicent Sanchis.

Delegacions:

Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).

Mercè Ibarz (*Barcelona*).

Miquel Martínez (*Alacant*).

Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:

Casanova.

Logotip: Josep Hortolà.

Foto portada: J. V. Rodríguez.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe, Cambriels, 8. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A. Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V. Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra, Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat, Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llompart, Gabriel Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo, F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Rovira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas, V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel, Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Garcia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M. Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana Escubedo, Biel Mesquida.

Direcció, redacció, administració, publicitat i subscripcions: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a. 46001 València. Tel. 352 48 69.

Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que respecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors. L'opinió de la revista queda només reflectida en els articles editorials.

Des del Temps

Flick

L'afer de la presumpta ajuda econòmica del consorci Flick al PSOE encara podrà donar molt de si, però ja d'entrada ha agafat un caire poc tranquil·litzador. Mentre Felipe González apel·la a la justícia perquè aclaresca els fets, Fraga Iribarne adopta aires de vestal i s'apressa a enviar experts d'Alianza Popular a la República Federal Alemanya, per tal que li porten informes per a animar la seua oposició.

Tant el PSOE com Minoria Catalana s'han mostrat d'acord amb la solució elegida per González, sens dubte amb la voluntat de donar dimensions realistes a un problema que pot ser perjudicial per a tots. Al meu parer, també per al partit de Fraga.

Perquè, en tot plegat, hi ha un fet evident i perfectament lògic. No sembla inhabitual que determinats partits polítics reben ajuts d'organitzacions de la mateixa tendència i amb bones finances. ¿Que està malament? ¿Que això distorsiona les possibilitats comparades de cara a unes eleccions o a qualsevol altra activitat de competència política? Probablement, però si algú pot queixar-se, en aquestes qüestions, són els partits que, per les raons que siga, no tenen accés a aquesta mena de col·laboracions. Costa de creure que aquest siga el cas d'AP.

Si la justícia actua i no troba res delictiu en la conducta del PSOE, aquest partit quedarà reforçat, mentre que Fraga haurà mostrat, una vegada més, la seua tendència a les actituds tempestuoses i als gestos altisonants.

Una altra cosa, ben distinta, és la conveniència que aquestes coses se sàpien, que isquen a la llum. Només el coneixement de dades com aquestes permet entendre bé l'entrellat polític en què ens hem de moure.

Fa unes setmanes, EL TEMPS

oferia, a través d'una minuciosa informació del nostre col·laborador a Anglaterra, A. Solé, un marc general per a entendre la qüestió. Assenyalàvem que les sospites sobre les fonts externes de finançament es basaven en un càlcul fàcil, atenent sobretot el decreixent nombre d'afiliats i, sobretot, la presumiblement escassa quantia de les quotes que els militants poguessen ingressar a les caixes de les organitzacions. L'afer Flick ha vingut a situar el problema en les dimensions exactes. O, si més no, permet de començar a situar-lo.

Es tracta d'un afer confús, que es fa més confús per al ciutadà a mesura que es multipliquen els desmentits més o menys aproximats, i a mesura que el líder de Coalició Popular crida més i més.

El problema serà que, al final, no s'aclaresca gran cosa, com probablement passarà. Perquè el Ministeri Fiscal ¿què ha d'investigar? ¿delictes produïts en la República Federal? Això és ben difícil, si no impossible. Potser tot quedarà, al capdavall, en un altre gest propagandístic per part del PSOE, en resposta als escarafalls, igualment electoralistes, de Fraga Iribarne.

I aquest és el mal, les mitges veritats, que deixen l'ambient enrarit, que accentuen la desconfiança del ciutadà en la política i en les institucions.

Qualsevol esforç que es faça per a evitar aquest enrariment serà positiu. Fins i tot, si cal, que Fraga Iribarne faça pública confessió. ¿D'on vénen els diners d'AP?

Clar és, si no és que al final ho paguen els periodistes que han informat de l'afer. Que tot podria ser, com el col·lectiu B. Pérez, format per periodistes valencians, sap molt bé.

Francesc Pérez i Moragon